

„אני מסוגלת להתאבד בכל דקה“, אמרה יהודית חן,

עדת התביעה במישפטו של חברה, שהודשע בתקיפה

המתאבדות

אני ינני יודעת למה הוא. אהרון. מכות אמר לי: את היית שפוטה* שלי ואת היית זונה שלי!

יומיים אחרי שסיימה את עדותה נמצאה עדת-התביעה העיקרית שרועה ללא רוח חיים בשדה ברמת-אביב ג'. היא השאירה אחריה מיכתב שבו הסבירה: „בגללו הת- אבדתי, עקב לחץ ואיומים על חיי. הוא שגרם למותי ואני מאשימה רק אותו ב- התאבדות הזאת. אגא, הענישו אותו על כך לנצח...“

בפני בית-הדין נפרשה מסכת עדר- יות רחבה, שהטילה אור על פרשת היח- סים שבין הנאשם אהרון בבני ועדת- התביעה יהודית חן, שהתאבדה.

הסתבר כי לא היתה זאת הפעם הרא- שונה שהצעירה בת 26 ניסתה לשים קץ לחייה. בפני בית-הדין הוצגו סר- כומייהמחלה של יהודית, תושבת פרדס- כץ, כפי שגרשמו בבית-החולים נוה און בבני-ברק.

ארבע פעמים ניסתה יהודית לשים קץ לחייה. איך התחילה ההתדרדרות? יהודית, ילידת הארץ ובת למיטפתה של יוצאי ער- ראק, בלטה כבר מגיל צעיר בחוסר יצי- בותה. היא גדלה עוובה, לא למדה כסדר ולא הצליחה להשתלב בחיי עבודה. היא סיימה עשר כיתות לימוד, והתחילה לעשן סמים כבר בגיל 17.

נסיון ההתאבדות הראשון שלה בוצע בעת שרותה הצבאי. יומיים אחרי גיוסה ערקה יהודית מהצבא. אביה וארבעת אחיה ואחיותיה סרבו להכיר בה. כשנתפשה ר- נעצרה, בלעה מחטים. היא אושפזה ושוחר- ררה. היא נטלה סמים שונים, קיימה יח- סים מיניים ואף נכנסה להריון. אחרי ש- הופנתה למרפאה גניקולוגית בתל-אשומר, עברה טיפול גמילה בבית-החולים נוה און. לפני כארבע שנים נישאה יהודית לאר- לה חדש מרוסיה, שהיה אף הוא מכור לסמים. חודש אחרי החתונה הוא נסע לגרמניה והבטיח לשלוח לה כרטיס טי- סה. אך „שכח“ את הבטחתו. שוב ניסתה יהודית להתאבד. כשהת- אוששה קימעה השיגה, בעמל רב, גט פטורין.

של עדי-הגנה, ביניהם אליהו חוגי, קבלן שלדים שהוא בעל הטלפון היחיד במרכז פרדס-כץ. חוגי העיד, כי יהודית היתה מטלפנת אליו פעמים רבות ומבקשת ש- יקרא לאהרון. אהרון ביקש, לדבריו, ש- יאמר כי איננו.

תמר ועקיף, שכנתו של אהרון בבני- העידה כי יהודית סיפרה לה שהיא עו- מדת להינשא לאהרון. יהודה יצחק, שבר- ביתו היה מועדון למשחקי שש-בש, סיפר לבית-הדין שהיא סיפרה לו שהיא מטרירה אותו בטלפון ומבקשת לדבר עם אהרון או שהיתה שורקת לאהרון בעומדה בר- חוב, ליד הבית.

שולה חנגלי, חברתו לשעבר של אהרון, העידה כי יהודית באה אליה הביתה יום אחד, וביקשה לדבר איתה בחדר המדר- גות. שם תבעה ממנה שתפסיק לצאת עם אהרון, שכן היא עומדת להינשא לו. שור- לה ענתה ליהודית, לדבריה, שאם יש לה בעיות עם אהרון מוטב שתפתור אותן עי-

אהרון בכני
„היא שכבה גם עם אחרים“

מו. כתוצאה מהביקרה הפסיקה שולה לצאת עם אהרון.

באמצע העבודה

בחקירה הנגדית הכחישה יהודית כי רצתה להינשא לאהרון. ידעתי מראש כי הוא לא יתחתן איתי“, סיפרה. היחסים ביניהם היו כמו יחסים בין ידי- דים, רק לצורך קיום יחסי-מיני.

„נכון שהייתי מדברת עם אהרון במ- קום העבודה שלו, והייתי מביאה להם שתייה ועוגות, אך מעולם לא ביקשתי מאהרון, באמצע העבודה, שיקח אותי ל- מיקלט כדי לשכב איתו. אני עוד לא הגעתי לדרגה של ניםפומנית... אני מכיר רה את ורדה יחזקאל. היא קרובה רחוקה שלי. אם ורדה טוענת כאילו אני אמרת לה, שאני הולכת להתחתן עם אהרון, זה שקר! מעולם לא שוחחתי עם ורדה על אהרון.“

אני מכחישה שפעם הטחתי איום בפני ורדה בנוכחות חברות שלה. אני מכחישה שאמרתי לשולה חנגלי שאהותך לה את הפרצוף אם היא תצא עם אהרון. נכון ש- הייתי מטרידה אותה בטלפון, ואומרת לה שלא תצא עם אהרון. אני טלפנתי אליה מפני שאהרון היה מקנא לי. הוא ראה אותי פעם עם גבר מסויים במכונית והר- ביץ לי למחרת חצי שעה, ואו, כשם ש- הוא כפה עלי לא להיפגש עם אנשים זרים, רציני שגם הוא לא ייצא עם בחור- רות אחרות — מידה כנגד מידה. מעולם לא השתמשתי בסם הרחה אלא רק בהשיש. מעולם לא השתמשתי באל-

אסדי. מעולם לא היו לי קריוות מחוץ לבית...“

על המיקרה שבגלללו הודשע אהרון בתקיפה הבלנית סיפרה יהודית כי זה היה במוצאי-שבת, ב-6 באוקטובר. היא עמדה עם חברות ליד קולנוע רמת-גן. אהרון עבר עם חבר בגי'פ, וקרה לה לע- לות. הוא שאל אותה למה סיכסכה בינו לבין ורדה והיא, לדבריה, הכחישה. סיפ- רה יהודית: „לי נראה שהסיבה היחידה שהוא הרביץ לי היתה בגלל שהתחמקתי ממנו במשך חודשיים. זה לא פעם ראשון נה שהוא היכה אותי. לא רציני להתלונן, אבל לחצו עלי בבית. נכון שבעת מעצ- רו של אהרון באו-רכיביר באתי לשם כמה פעמים, כדי לשוחח איתו בחוץ. קיבלתי פחדים שירצחו אותי. אמרו לי שאם לא אשנה את העדות ירצחו אותי. נכון שבר- יום הראשון שעבר דיברתי עם אהרון בר- ארכיביר. לא צעקתי שאני אוהבת אותו.“

„בא לי עליך“

אחרי שהגוישה תלונה במישטרה נגד אהרון בבני, שלחה יהודית מיכ- תב ליועץ המישפטי לממשלה ובו כתבה: „אני ביסורי מצפון חמורים על זה ששי- קרתי לחוקר. נכון שהנאשם הרביץ לי מכות נמרצות עם קרש, אבל כל היתר- לא נכון... מסרתי עדות כזוהת, שהסיבה למכות היא הורדה לזנות...“

בבית-הדין הודתה יהודית כי כתבה את המיכתב אחרי שהגיעו אליה שמועות מאיימות שיעשו אותה נכה או שירצחו אותה. אך היא סירבה למסור את שמות האנשים שלטענתה ביקשו אותה לבטל את התלונה.

בעדותו בבית-הדין המישפט סיפר הנאשם אהרון בכני:

פעם היא באה אלי וסיפרה לי שגמרה עם אחי, והיא פגשה אותי וביקשה שאק- רא לאחי. בהתחלה סרבתי, אבל אחר כך ריחמתי עליה וקראתי לו. הוא אמר שאפ- סיק להטריד אותה בנושא ואז היא אמרה לי: „אהרון, בא לי עליך.“ ניצלתי את זה וקימתי איתה יחסי-מיני.

אנחנו נפגשנו רק לצורך קיום יחסי- מיני. אבל פרט ליחסי-מיני לא היה בינינו כלום. והיו מספר פעמים שניסיתי להתי- חמק ממנה. חודש וחצי לפני שנעצרתי היא ידעה שאני רוצה להרביץ לה, כי באותה תקופה הייתי מבלה עם בחורה בשם שולה חנגלי ושולה באה אלי ואמ- רה לי שיהודית טלפנה אליה ומאיימת עליה.

תפסתי את יהודית ושאלתי אותה מדוע היא עושה זאת, ונתתי לה כמה טטירות. כשעתיים אחרי שהרצתי לה היא פגשה אותי בבית-הקפה המרכזי של פרדס-כץ, ושם היא פנתה אלי, ביקשה סליחה והבי- טחה שאף פעם לא תעשה את זה שוב. אני הייתי יריד של ורדה יחזקאל, וחב- רה שלה סיפרה לי כי יהודית איימה עליה שלא תצא איתי. כעסתי והיפשתי הודמ- נות לברר את זה עם יהודית. חודשיים היא התחמקה ממני. באופן מיקרי פגשתי אותה ליד קולנוע רמת-גן. קראתי לה לע- לות לגי'פ. הגענו למיובלה בג'מיסי. עוד בדרך היה לי יכוח עם יהודית ונזפתתי בה, על שהיא עושה זאת גם עם ורדה, ואז יהודית ביקשה שאסלח לה.

כשעצרנו את הגי'פ היא הכחישה הכל, אז תפסתי קרש שהיה על הריצפה והר- צתי לה ברגליים, והזהרתי אותה שזו הפעם האחרונה שתתערב בעניינים לא- לה. היא ביקשה סליחה. עלינו לגי'פ והר- דתי אותה בפרדס-כץ.

יהודית חן

„הוא הרביץ לי עם קרש“

לא אמרתי לה שהיא תהיה הזונה שלי והיא לא היתה שפוטה שלי. היא קיימה יחסי-מיני עם אחרים ולא היה איכפת לי. היא היתה תמיד היוזמת לקיום יחסי-מיני ובתור גבר לא סרבתי. בנוסף לזה היתה מטרידה אותי בטלפונים.

עד כאן סיפורו של אהרון בכני.

גורדינו של בני ינתן השבוע. המישי- טרה עדיין חוקרת אם יהודית חן אכן כת- בה את מיכתב ההתאבדות מרצונה החופ- שי. המיכתב נשלח לגרפולוג מישטרתי. האסטרולוגית-גרפולוגית מרים תמיר, שמיכתבה של יהודית נמסר לה לבדיקה, קבעה כי יהודית אכן התאבדה. בחלקו השני של המיכתב, טוענת תמיר, הולך הכתב ומשטש. כנראה שיהודית בלעה כדורים בזמן שכתבה את המיכתב, והם התחילו להשפיע עליה. לדברי תמיר היתה יהודית במצב נפשי מעורער וכל משבר יכול היה להביאה להתאבדות. היא היתה נאיבית, עקשנית, מרדנית. המרד כוון נגד סביבתה הקרובה והתפתחותה הנפשית היתה מלווה בהרבה משברים. הגרפולוגית רואה באקט ההתאבדות של יהודית אקט של נקמה יותר מאשר בריחה מן המצי- אות. מלווה בשאיפה למשוך את תשומת הלב בפעם האחרונה.

קביעתה של הגרפולוגית, כי המיכתב נכתב לא תחת לחצים, מתבססת בעיקר על העובדה שכתבה-ידי אינו יציב. לו היה המיכתב נכתב תחת איומים היה הכתב יציב יותר, שכן התוכן היה מוכתב והר- התרגשות תוך כדי הכתיבה היתה פוזה לכל אורך המיכתב ולא דווקא בקטעים מסויימים.

הוריה של יהודית, אחיה ואחיותיה יש- בו שבעה בבית האב בפתח-תיקוה. „גיי- דלנו את כל הילדים שלנו בכבוד“, קונן האב, יעקוב. „כל האחים והאחיות שלה יציב בסדר, ורק חיא...“ הוא לא יכול היה להמשיך ופרץ בבכי.

„איבדתי כל קשר איתה כשמעתי ש- היא לוקחת סמים“, הוסיף, „אני לא רציי- תי להתעסק עם כל הדברים האלה, כי ידעתי שיבואו רק צרות. גם לא רצייתי להכיר את החברה שלה. אנחנו מישפחה מכובדת, לא היו לי אף פעם בעיות עם המישטרה, עבדתי יומם ולילה בשביל ה- ילדים שלי ואני לא מרגיש שאנחנו אש- מים במה שקרה. כל הירידה שלה התחיי- לה כבר מזמן, ועכשיו כבר מאוחר כדי לתקן משהו. היא כבר מתה, ומה זה חשוב למה. הכל מאוחר מדי.“